

Den tomma ramen

Boris Salo

ViBoSa 2017, 156 s

Larsmo kyrka var utan altartavla i 60 år, det är den historiska bakgrunden till den här fiktiva berättelsen. Den här boken är både en historisk berättelse men också en stark själavårdsbok. Författaren berättar en fin historia om fiktiva personers upplevelser av när kyrkan fick altartavla. Huvudpersonen är Jacob 15 år och hans tankar och uppfattningar. Läsaren får gå tillbaka i tiden till år 1849 då Jacob en helt vanlig dag befinner sig utanför kyrkan med kvinnor, män och barn och väntar på att altartavlan ska komma. Läsaren får följa med Jacobs väntan och hans funderingar i kyrkorummet från att de får träffa konstnären Johan Gustaf Hedman tillsammans med prästerna, klockaren och kyrkvärden tills altartavlan är invigd.

Samtalet mellan deltagarna gör boken till en själavårdsroman. Martin Luther citeras ofta samtidigt som många teologiska frågor ventileras. Utgående från kyrkans konstverk och genom att betrakta dem blir innehållet i diskussionerna betydelsefulla för de inblandade. Handlingen utspelar sig i Larsmo kyrka men kunde vara vilken kyrka eller annat rum som helst. Samtidigt får man inblick i vardagen och de förhållanden som gällde på 1800-talet. Intressant är att få historiska fakta om samtida händelser i omvärlden och beskrivningar om präster, klockare och kyrkvårdar samt andra personer från den här tiden. En uppbyggande själavårdsroman kombinerad med historiska fakta som passar ung som gammal.